

ALMAN FEDERAL MAHKEMESİ KARARI
“ANONİM ŞİRKETLERİN DAVADA TEMSİLİ VE
KANUN YOLU AŞAMASINDA FER’İ MÜDAHALE”

(Çev.) Arş. Gör. **Özlem YAZAR***

ZPO § 71 Abs. 3; AktG § 112; ZPO § 80

- a. Davaya katılma talebinin reddine kadar fer’i müdahilin yapmış olduğu işlemler, müdahalenin reddi kararının kesinleşmesinden sonra da asıl taraf bakımından etkisini korumaya devam eder.
- b. Yönetim kurulu ile anonim şirket arasındaki bir davada şirketin temsili, denetleme kurulunun organının bu konudaki kararına bağlıdır. Denetleme kurulunun bir üyesinin ya da denetleme kurulu başkanının kararı, birlikte karar alma sürecinin yerine geçemez.
- c. Denetleme kurulu başkanı, yönetim kuruluna karşı açılmış davaya ilişkin temsil yetkisini denetleme kurulunun rızasını almadan verirse, denetleme kurulu o zamana kadar yapılmış davaya ilişkin işlemleri oy çokluğuyla onaylayabilir.

BGH, 14.05.2013 - II ZB 1/11** - OLG Zweibrücken

LG Frankenthal

Alman Federal Mahkemesinin 2. Hukuk Dairesi, daire başkanı hâkim Prof. Dr. Bergmann ve hâkimler Caliebe, Dr. Drescher, Born ve Sunder aracılığıyla, 14.05.2013 tarihinde;

* Anadolu Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra-İflâs Hukuku Anabilim Dalı Çevirenin Notu: Söz konusu çeviri TÜBİTAK 2214/A Yurtdışı Doktora Sırası Araştırma Burs Programı süresi içerisinde yapılmıştır.

** Kararın Almanca metni için bakınız: <http://juris.bundesgerichtshof.de/cgi-bin/rechtsprechung/document.py?Gericht=bgh&Art=en&sid=96bbee63c71354e1321d27236942ed3b&nr=64379&pos=10&anz=45>.

Davalının istinaf talebine ilişkin Zweibrücken Eyalet Yüksek Mahkemesinin 4. Hukuk Dairesinin 04.01.2011 tarihinde verdiği red kararının bozulmasına ve bu bozma kapsamında yeniden yargılama yapılmak üzere dosyanın istinaf mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

Dava konusunun değeri: 200.000 Euro

Gerekçeler

I. Davalı, anonim şirket niteliğindeki bir inşaat şirkettir. Davalı şirketin payları, bir holding aracılığıyla, şirket kurucuları E.H. ve B.H.'ya aittir ve bu iki kardeş arasında ciddi bir gerilim söz konusudur. Davacılar, 06.06.2007 tarihinde - Senatonun 17.07.2012 tarihli kararında da belirttiği gibi (II ZR 55/11, ZIP 2012, 1750) - davalı şirketin yönetim kurulu üyesi olarak atanmışlardır.

26.10.2009 tarihinde davalı şirketin denetim kurulu toplantısı yapılmıştır. Toplantı gündem konularından birisi de davacı yönetim kurulu üyelerinin görevlerinden azledilmesidir. Davacılar, davalı şirketin T. bölgesindeki faaliyetlerinin genişlemesi için imar bakanına rüşvet vermekle suçlanmışlardır. Denetleme kurulunun altı üyesinden üçü E.H.'nın diğer üçü ise B.H.'nın önerisi üzerine denetleme kuruluna seçilmiştir. Denetleme kurulu, üçe üç oy vermiştir. B. H.'nın tavsiyesi üzerine atanan denetim kurulu üyeleri, önemli bir sebebin varlığını ve yönetim kurulu üyesi davacıların bu nedenle görevlerinden azledilmelerini kabul etmemişlerdir. Davalı şirket ana tüzüğünün onuncu maddesinin dördüncü fıkrasının beşinci cümlesine göre, denetleme kurulundaki oylamada oy eşitliği, oylama konusu talebin reddedildiği anlamını taşır. O zamanki denetleme kurulu başkanı, görevden azledilmeye ilişkin olumsuz oy veren bu üç denetleme kurulu üyesinin oy hakkını kötüye kullandığını ve bu sebeple oylarının dikkate alınamayacağını ileri sürerek, davacıların yönetim kurulu üyeliklerinin sona erdiğine karar vermiştir. Böylece denetleme kurulu başkanı, 26.10.2009 tarihli denetleme kurulu kararıyla davacıların yönetim kurulundaki görevlerinden azledildiklerini açıklamıştır. Yönetim kurulu üyeliğinden azledilen iki üye 02.12.2009 tarihinde denetleme kurulu tarafından temsil edilen davalı şirkete karşı açtıkları davayla, denetleme kurulu toplantısında alınan görevden azil kararının batıl olduğuna karar verilmesini ve yönetim kurulundan hukuka aykırı

şekilde azledilmelerinden doğan ve doğacak zararların davalı şirket tarafından karşılanmasını talep etmişlerdir.

Davacılar bir başka yargılamayla, yönetim kurulu üyeliğinin iptaline ilişkin kararın uygulanması ve yönetim kurulu üyesi olarak yapacakları işlemlerin engellenmesine tehlikesine karşı ihtiyati tedbir talebinde bulunmuşlardır. Frankenthal (Pfalz) Asliye Hukuk Mahkemesi bu konuda ihtiyati tedbir kararı vermiştir.

O zamanki denetleme kurulu başkanı, Frankenthal (Pfalz) Asliye Hukuk Mahkemesi ve Zweibrücken Eyalet Yüksek Mahkemesinde görülen davalarda şirketi temsil etmek istemiş ve bu yöndeki talebi denetleme kurulunca 19.06.2010 tarihinde değerlendirilmiştir. Bu talebin sebebi, yönetim kurulu üyelerinin görevden azli kararına karşı açılan dava ve buna bağlı olan ihtiyati tedbir yargılamasındaki avukatlara sadece denetleme kurulu başkanı tarafından vekâlet verilmesidir. Üç denetleme kurulu üyesi bu talebi kabul ederken B.H. tarafından göreve getirilen diğer üç üye bu temsil talebini reddetmiştir.

Asliye hukuk mahkemesinin verdiği ihtiyati tedbir kararına karşı davalı şirketin yaptığı itiraz, 23.06.2010 tarihinde Zweibrücken Eyalet Yüksek Mahkemesi (AG 2010, 918) tarafından, davalı şirketin itiraz yargılamasında hukuka uygun olarak temsil edilmediği gerekçesiyle reddedilmiştir.

Frankenthal (Pfalz) Asliye Hukuk Mahkemesi, denetleme kurulunun davacıların görevden azline ilişkin 26.10.2010 tarihinde verdiği kararın hukuku uygun olmadığına ve bu hukuka aykırı karardan doğan ve doğacak zararlardan davalı şirketin sorumlu olduğuna karar vermiştir.

Davalı şirket, asliye hukuk mahkemesinin bu kararına karşı Zweibrücken Eyalet Yüksek Mahkemesine istinaf başvurusunda bulunmuştur. İstinafa başvurma süresi içerisinde bir numaralı fer'i müdahil, davalının ilk derece mahkemesindeki taleplerine katılmış, aynı zamanda davalının yanında istinaf yoluna başvurmuş ve istinaf sebeplerini 19.07.2010 tarihinde yazılı olarak istinaf mahkemesine sunmuştur.

İstinaf mahkemesi, davalı şirketin istinaf talebini reddetmiştir. Çünkü davalı şirketi temsil eden avukata sadece denetleme kurulu başkanı tarafından vekâlet verilmiştir. İstinaf mahkemesi, B. H.'nın denetleme kuruluna

hukuka aykırı şekilde seçildiği ve bu sebeple verdiği oyun geçerli olmadığı iddiasını doğru bulmamıştır. Ayrıca, bir numaralı fer'i müdahilin davaya katılma talebi hukuka uygun görülmemiş ve istinaf talebi reddedilmiştir.

İstinaf talebinin reddi kararına karşı davalı şirket ve bir numaralı fer'i müdahil temyiz yoluna başvurmuştur. Temyiz süresi içerisinde iki numaralı fer'i müdahilde davalı tarafın yanında istinaf mahkemesi kararına karşı başvuru kanun yoluna katılmış, söz konusu istinaf mahkemesi kararını temyiz etmiştir. Federal Mahkemenin ilgili dairesinin 29.01.2013 tarihinde verdiği ara kararlar (ZIP 2013, 483) iki numaralı fer'i müdahilin, temyiz aşamasında davalı tarafın yanında yargılamaya katılması kabul edilmiştir.

II. İstinaf talebinin reddedilmesi kararına karşı yapılan temyiz başvurusu yerindedir. Bu durum, temyiz edilen kararın bozulması ve dosyanın istinaf mahkemesine tekrar gönderilmesi sonucunu doğurmuştur.

1. Kanuna göre (§ 574 Abs. 1 Satz 1 Nr. 1, § 522 Abs. 1 Satz 4 ZPO), istinaf mahkemesinin red kararının davalı şirketçe temyiz edilmesi esasen yerindedir (§ 574 Abs. 2 Nr. 2, § 575 ZPO). İstinaf talebinin reddi kararının temyiz incelemesinde davalı şirketin avukatı, davalı şirketten dolayı olmasa bile iki numaralı fer'i müdahilden dolayı yetkilidir.

a) Bir numaralı fer'i müdahilin müdahale talebi istinaf mahkemesi tarafından reddedilmiş ve bu kesinleşmiştir. Bu sebeple davalı şirketin avukatı, temyiz incelemesi için vekâletin bir numaralı fer'i müdahil tarafından verildiğini ileri süremez.

aa) İstinaf mahkemesi, bir numaralı fer'i müdahilin müdahale talebini, temyiz edilen kararlar geri çevirmiştir. Davacı, hukuki yarar yokluğu sebebiyle fer'i müdahilin davaya katılma talebinin reddini açıkça talep etmiştir. İstinaf mahkemesi, davalının ve davalıya yardım etmek amacıyla davaya katılmak isteyen fer'i müdahilin istinaf talebini ZPO § 71'deki prosedüre uymadan reddetmiştir. İstinaf mahkemesi, davalının istinaf talebini reddederken yerel mahkemenin farklı anlamlara gelebilecek gerekçelerine dikkat etmemiştir. İstinaf mahkemesi ayrıca, bir numaralı fer'i müdahilin davaya

müdahale etmekte hukuki yararının olmadığına ve bu sebeple müdahale talebinin reddine karar vermiştir.

bb) Bir numaralı fer’i müdahilin davaya müdahale talebine ilişkin istinaf mahkemesinin verdiği red kararına karşı kanun yoluna başvurulmamıştır.

Bir numaralı fer’i müdahil, istinaf yargılamasına katılma talebinin reddine ilişkin verilen ara kararı temyiz etmemiştir. Şayet kanun yoluna başvurulsaydı bu konu incelenebilirdi (§ 574 Abs. 1 Nr. 2 ZPO; BGH, Beschlussvom 24. Januar 2006 VI ZB 49/05, NJW-RR 2006, 644; vgl. ferner BGH, Beschlussvom 26. Mai 2008 II ZB 23/07, ZIP 2008, 1398). Bir numaralı fer’i müdahil, katılma talebinin reddine ilişkin ara kararı temyiz etmemiş, istinaf talebinin reddine ilişkin istinaf mahkemesi kararını temyiz eden davalıyla aynı sebeplere dayanmış ve davalıya temyiz aşamasında yardımcı olmak istemiştir.

cc) Bir numaralı fer’i müdahilin müdahale talebinin istinaf mahkemesince reddedilmesiyle ve bu karara karşı bir kanun yoluna başvurulmayarak, fer’i müdahilin davada yer alamayacağı (vgl. §71 Abs. 3, ZPO) ve asıl tarafa yardım etmek için işlem yapmaya yetkili olamayacağı kesinleşmiştir (vgl. BGH, Urteilvom 11. Februar 1982 III ZR 184/80, NJW 1982, 2070; Beschlussvom 12. Juni 1989 II ZB 2/89, juris Rn. 15; Beschlussvom 10. Januar 2006 VIII ZB 82/05, BGHZ 165, 358, 363; Beschlussvom 1. Juni 2011 VIII ZB 96/10 Rn. 4 juris). Özellikle, asıl tarafın başvurduğu temyiz kanun yolunda fer’i müdahil, avukatları aracılığıyla davanın asıl tarafını etkileyecek herhangi bir işlem yapamaz.

b) Davalı şirketin avukatı iki numaralı fer’i müdahil tarafından da yetkilendirildiğinden yapılan temyiz başvurusu geçerlidir. Davalı şirket avukatına istinaf mahkemesindeki yargılama için vekâlet verilip verilmemesinin bir önemi yoktur, kaldı ki § 81 ZPO’agöre, bir üst mahkemeye başvurmak zaten vekâlet kapsamı içerisindedir (vgl. hierzu BGH, Urteilvom 15. März 2006 XII ZR 138/01, NJW 2006, 2334 Rn. 14). Nitekim iki numaralı fer’i müdahilin temyiz kanun yoluna katılma talebi hukuka uygundur (vgl. BGH, Zwischenurteilvom 29. Januar2013 II ZB 1/11, ZIP

2013, 483) Bu sebeple başvuru yolu hem davalı hem de iki numaralı fer'i müdahil bakımından geçerlidir.

2. Temyiz talepleri gerekçelendirilmiştir. Davalı taraf avukatının Eyalet Yüksek Mahkemesine başvurmak için geçerli bir vekâleti olmadığı gerekçesine dayanılarak, davalı tarafın istinaf talebi reddedilemez.

İstinaf mahkemesi, ZPO § 71 Abs. 3'e göre istinaf yargılamasına katılma talebinin reddi kararının kesinleşmesine kadar bir numaralı fer'i müdahilin fer'i müdahil pozisyonuna ve yetkisine sahip olduğunu dikkate almamıştır (vgl. BGH, Urteilvom 9. März 1983 IVa ZR 211/81, NJW 1983, 2378; Beschlussvom 10. Januar 2006 VIII ZB 82/05, BGHZ 165, 358, 363). Fer'i müdahil böylece, davalının istinafına etki edebilir ve taleplerde bulunabilirdi. Bir fer'i müdahil, davaya katılma talebinin reddine ve bu kararın kesinleşmesine kadar davaya katılmaya ve faaliyette bulunmaya devam eder (BGH, Be-schlussvom 20. März 1985 IVa ZB 1/85, VersR 1985, 551; Dressler in BeckOK ZPO, Stand 30.10.2012, § 71 Rn. 12; Saenger/Bendtsen, ZPO, 5. Aufl., § 71 Rn. 7; Musielak/Weth, ZPO, 10. Aufl., § 71 Rn. 8; Stein/Jonas/Bork, ZPO, 22. Aufl., § 71 Rn. 10 mwN; MünchKomm-ZPO/Schultes, 4. Aufl., § 71 Rn. 11).

III. Hukuk Dairesi, yapılacak yargılamada aşağıdaki konulara dikkat edilmesi gerektiğini belirtmektedir:

1. Davalı şirketin denetleme kurulu başkanı tarafından verilen temsil yetkisi, denetleme kurulunun izni olmadan geçersizdir. Bir anonim şirketin denetleme kurulu başkanı, kural olarak denetleme kurulunca bu konuda verilen bir yetkilendirme kararı olmadan yönetim kuruluna karşı açılmış bir davaya ilişkin bir temsil yetkisi veremez.

a) AktG§ 112'e göre, yönetim kurulu üyelerinden birine karşı olan bir davada anonim şirket, denetleme kurulu tarafından temsil edilir (BGH, Urteilvom 9. Oktober 1986 II ZR 284/85, ZIP 1986, 1381, 1382; Urteilvom 22. April 1991 II ZR 151/90, ZIP 1991, 796; Urteilvom 16. Oktober 2006 II ZR 7/05, ZIP 2006, 2213 Rn. 5; Urteilvom 16. Februar 2009 II ZR 282/07, ZIP 2009, 717 Rn. 7; Zwischenurteilvom 29. Januar 2013 II ZB 1/11, ZIP 2013, 483 Rn. 10).AktG§ 108 Abs. 1'e göre, denetleme kurulunun davanın

takibi ile ilgili onayı, bu konuda alınmış açık bir denetleme kurulu kararıyla mümkündür (BGH, Urteilvom 16. Oktober 2006 II ZR 7/05, ZIP 2006, 2213 Rn. 8; Urteilvom 16. Februar 2009 II ZR 282/07, ZIP 2009, 717 Rn. 12; Zwischenurteilvom 29. Januar 2013 II ZB 1/11 Rn. 11). Denetleme kurulunun bu konudaki yetkisi sadece temsil yetkisinin verilmesini değil, şirketin davasına bağlı tüm sorunların çözümlenmesini de kapsar. Denetleme kurulu üyelerinin oy birliği ya da oy çokluğuyla verdikleri bu karar, denetleme kurulu iradesinin bir yansımasıdır (BGH, Urteilvom 6. April 1964 II ZR 75/62, BGHZ 41, 282, 286; Zwischenurteilvom 29. Januar 2013 II ZB 1/11, ZIP 2013, 483 Rn. 11). Bu birlikte karar alma süreci, sadece denetleme kurulundan daha farklı bir görüşe sahip diye bir denetleme kurulu üyesi ya da denetleme kurulu başkanı kararıyla değiştirilemez (BGH, Urteilvom 17. März 2008 II ZR 239/06, ZIP 2008, 1114 Rn. 11; Zwischenurteilvom 29. Januar 2013 II ZB 1/11, ZIP 2013, 483 Rn. 11).

b) Kendi yönetim kurulu üyelerine karşı olan bir davada anonim şirketin savunma hakkı, denetleme kurulunun bir bütün olarak karar alma yetkisi sebebiyle risk altında değildir. Acil bir durumun varlığında denetleme kurulu başkanı, denetleme kurulunun daha önceden bu konuda aldığı bir karara gerek duymadan, bir avukata yetki verebilir. Bu durumda denetleme kurulu başkanı, BGB § 177 anlamında yetkisiz temsilci olarak faaliyette bulunmuştur. (Hüffer, AktG, 10. Aufl., § 112 Rn. 7; Spindler in Spindler/Stilz, AktG, 2. Aufl., § 122 Rn. 44; K. Schmidt/Lutter/Drygala, AktG, 2. Aufl., § 112 Rn. 19; MünchKommAktG/Habersack, 3. Aufl., § 107 Rn. 61; KK-AktG/Mertens/Cahn, 3. Aufl., § 107 Rn. 55; Hopt/Roth in Großkomm. AktG, 4. Aufl., § 107 Rn. 125, § 112 Rn. 108). Denetleme kurulu, oy çokluğuyla aldığı bir karar yardımıyla, bu faaliyetleri daha sonra onaylayabilir.

2. B.H. tarafından görevlendirilen üç denetleme kurulu üyesinin oy verme haklarının, davacıların azledilmelerine ilişkin 26.10.2009 tarihli oylamada red oyu vermeleri sebebine dayanılarak, davanın yürütülmesine yönelik yetkisiz şekilde yapılan işlemlere onay verilmesiyle ilgili 09.06.2010 tarihli oylamada yasaklandığı anlamına gelmez ve bu konu yargılamanın devamında dikkate alınmalıdır. Oy verme yasağı, kişisel sebeplerin varlığı halinde söz konusudur. (vgl. dazu BayObLG, ZIP 2003, 1194, 1196;

Grigoleit/Tomasic, AktG, § 108 Rn. 28; Hopt/Roth, Großkomm. AktG, 4. Aufl., § 108 Rn. 55). Söz konusu denetleme kurulu üyelerinin davacıların azline ilişkin red oyu vermeleri, denetleme kurulu başkanının savunduğu şekilde hakkın kötüye kullanılması olsa bile, bu durum yine de oy verme yasağına sebep olamaz. Çünkü üyelerin verdikleri oylar kendileriyle ilgili bir olaya ilişkin değildir. Denetleme kurulu ve yönetim kurulu arasındaki görev dağılımı esnasında, yönetim kurulu ile olan bir davada denetleme kurulu kararlarının etkileri açıkça belirtilmelidir. Dava ile ilgili daha önceki tarihli bir oylamada red oyu vermeleri sebebiyle, bu denetleme kurulu üyelerinin şirketin davada temsili ile ilgili oylamada oylarının yasaklanması, AktG §112'nin yapmış olduğu görev ayırımına aykırıdır.

3. B.H.'nin kullandığı oy şayet 19.07.2010 tarihli denetleme kurulu kararının sonucunun etkileyecek nitelikte ise, ancak bu durumda B.H.'nin denetleme kurulu üyeliğinin batıl olup olmadığı incelenir. İstinaf mahkemesinin görüşünün aksine, oylamanın ve B. H.'nin verdiği oyun batıl olarak kabul edilmesi halinde, davanın yürütülmesiyle ilgili o zaman kadar yapılan işlemlerin denetleme kurulunca onaylandığı kabul edilmelidir.

a) Eğer bir denetleme kurulunun seçilmesiyle ilgili verilen karar batılsa, bu kişinin denetleme kurulunda verdiği oy, denetleme kuruluna üye olamayan kişinin oyu gibi sayılacaktır (BGH, Urteilvom 19. Februar 2013 II ZR 56/12, ZIP 2013, 720 Rn. 20). Denetleme kurulu üyeliği batıl olmasına rağmen oy kullanan kişinin oyu, alınan ya da reddedilen kararın sonucunu etkiliyorsa, bu durumda söz konusu oy yokmuş gibi düşünülür ve buna göre sonuca varılabilir (vgl. BGH, Urteilvom 19. Februar 2013 II ZR 56/12, ZIP 2013, 720 Rn. 21). Organların yetkilerine ilişkin doktrine göre, üyeliği batıl denetleme kurulu üyesinin dahi yaptığı işlemler geçerlidir. Ancak bu doktrin, söz konusu üyenin yönetim kuruluna karşı açılmış bir davadaki işlemlere izin verilip verilmemesine ilişkin oyu konusunda kullanılamaz. Yönetim kurulu organı, bir denetleme kurulu üyesinin seçiminin batıl olup olmadığını kendiliğinden bilebilecek durumdadır ve bu yüzden yönetim kurulunun hukuken korunmasına da gerek yoktur (vgl. BGH, Urteilvom 19. Februar 2013 II ZR 56/12, ZIP 2013, 720 Rn. 23).

b) B.H.’nın denetleme kurulu üyesi olarak seçilmesi batıl kabul edilebilir. Çünkü söz konusu kişi, 07.07.2007 tarihindeki oylama esnasında ve sonrasında çoğunluk hissesinin davalı şirkete ait olduğu P. Limited şirketinin müdürüdür.

AktG§ 100 Abs. 2 Satz 1 Nr. 2’ye göre, görev süresinin başlangıcında denetleme kurulu üyesi olmaya yetkili olmayan kişinin üyeliğe seçilmesi AktG § 250 Abs. 1 Nr. 4 gereğince batıldır. AktG§ 100 Abs. 2 Satz 1 Nr. 2’ye göre, her kim şirkete bağlı başka bir şirketin yasal temsilcisi ise o kişi bir denetleme kurulu üyesi olamaz. AktG§ 17 Abs. 2, şirketin hisse çoğunluğunun başka bir şirkete ait olması halinde, bu şirketin AktG§ 17 Abs. 1 ve buna bağlı olarak AktG§ 100 Abs. 2 Satz 1 Nr. 2 gereğince bağımlı olduğunu varsaymaktadır.

AktG§ 17 Abs. 2’nin bu varsayımı, çoğunluk hissesine sahip ortağın bağımlı olduğu kabul edilen şirket üzerindeki otoritesini yeteri kadar kullanmadığı ispatlanarak çürütülebilir (vgl. Hierzu Emmerich in Emmerich/Habersack, AktienundGmbH-Konzernrecht, 6. Aufl., § 17 Rn. 39 f.; Hüffer, AktG, 10. Aufl., § 17 Rn. 21 f.; MünchKommGmbHG/Liebscher, § 13 Anh. Rn. 114). Davacılar, P. Limited şirketinin AktG §100 Abs. 2 Satz 1 Nr. 2 ve § 17 anlamında bağımlı olmadığını ileri sürmüştür. İstinaf mahkemesi, davacının P. limited şirketinin § 17 Abs. 2 AktG gereğince bağımlı şirket olduğu varsayımını çürütmeye ilişkin açıklamalarını (muhtemelen her iki tarafın tamamlayıcı açıklamalarını) incelemek zorundadır.

4. Son olarak, olayda olduğu gibi yönetim kurulu üyesine karşı açılan bir davaya ilişkin işlemlere onay talebinin denetleme kurulu tarafından reddedilmesi, kötüniyetli ve batıl sayılabilir. Çünkü söz konusu dava, denetleme kurulu kararına karşı açılmaktadır (Burada, davacıların yönetim kurulu üyesi görevlerinden azledilmelerine ilişkin karara karşı). Anonim şirket yönetim kurulu üyelerinin şirketin denetleme kurulu kararına karşı açmış olduğu bir davada denetleme kurulunun şirketin kendini savunmasına karşı çıkması, şirketin çıkarlarını ilgilendiren istisnai durumlarda mümkündür. Denetleme kurulunun karşı çıkması sebebiyle şirketin savunma hakkını kaybetmesi, genellikle, denetleme kurulu üyelerinin görevleriyle bağdaşmayan kararlarına dayanmaktadır. Özellikle burada olduğu gibi, yönetim kurulunca karşı çıkarılan denetleme kurulu kararında oy kullanan ve kullandıkları

oylar denetleme kurulu başkan tarafından kötüye kullanma olarak kabul edilen üyelerin davanın yürütülmesine onay vermemesi durumunda, söz konusu denetleme kurulu kararının mahkemece incelenmesinin önüne geçildiği düşünülebilir.

Bergmann

Caliebe

Drescher

Born

Sunder

İncelenen mahkeme kararları :

LG Frankenthal, 11.05.2010 - 1 HKO 50/09

OLG Zweibrücken, 04.01.2011 - 4 U 94/10

Kısaltmalar Cetveli

Abs.	: Absatz (fıkra)
AG	: Amtsgericht (Sulh Mahkemesi)
AktG	: Aktiengesetz (Anonim Şirketler Hakkında Kanun)
Aufl.	: Auflage (bası)
BayObLG	: Bayerisches Oberstes Landesgericht (Bayern Eyalet Yüksek Mahkemesi)
BeckOK	: Beck’scher Online-Kommentar
BGB	: Bürgerliches Gesetzbuch (Alman Medeni Kanunu)
BGHZ	: Entscheidungendes Bundesgerichtshofs in Zivilsachen (Alman Federal Mahkemesi’nin Hukuk Davalarındaki Kararları)
KK-AktG	: Karlsruher Kommentar zum Aktiengesetz
LG	: Landgericht (Asliye Mahkemesi)
MünchKommAktG	: Münchener Kommentar zum Aktiengesetz
MünchKommGmbHG	: Münchener Kommentar zum Gesetzbetreffenddie Gesellschaften mit beschränkter Haftung
MünchKommZPO	: Münchener Kommentar zum Zivilprozessordnung
NJW	: Neue Juristische Wochenschrift
NJW-RR	: Neue Juristische Wochenschrift-Rechtsprechungs-Report Zivilrecht
Nr.	: Nummer (Numara)
OLG	: Oberlandesgericht (Eyalet Yüksek Mahkemesi)
Rn.	: Randnummer (Kenar numarası)
VersR	: Versicherungsrecht

vgl.	: vergleiche (Karşılaştırınız)
ZB	: Zivilsenat des Bundesgerichtshofs (Alman Federal Yüksek Mahkemesi Hukuk Dairesi)
ZIP	: Zeitschrift für Wirtschaftsrecht
ZPO	: Zivilprozessordnung (Alman Hukuk Muhakemeleri Kanunu)
ZR	: Zivilrecht (Özel hukuk)